

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร

พ.ศ.๒๕๕๒

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ.๒๕๕๒ เพื่อเป็นการประมวลความประพฤติ และหลักปฏิบัติให้บุคลากรยึดเป็นอุดมการณ์ในการทำงาน เพื่อธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรี ชื่อเสียง เกียรติคุณ สถานะของบุคลากร มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๑ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ.๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
“คณาจารย์” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ และให้หมายรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง

“บุคลากร” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ และลูกจ้างสังกัดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“จรรยาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติที่พึงมีเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Handwritten signature

ข้อ ๕ อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ บุคลากรมหาวิทยาลัยต้องรักษาและปฏิบัติตามตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้ โดยเคร่งครัด

หมวด ๒

จรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๗ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ ๘ บุคลากรพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่กระทำการใดๆ ให้เกิดความเสียหาย หรือเสื่อมเสียชื่อเสียง

ข้อ ๙ บุคลากรพึงประพฤติตนถูกต้องตามทำนองคลองธรรม วางตนเป็นแบบอย่างที่ดี ดำรงตนโดยปราศจากอคติ ไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้อื่นเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง

ข้อ ๑๐ บุคลากรต้องไม่กล่าวอ้างหรือใช้สัญลักษณ์หรือชื่อของมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัย ไปกล่าวอ้างเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจแห่งตนหรือผู้อื่น หรือในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

ข้อ ๑๑ บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

การใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยไม่ซื่อสัตย์และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ โดยกระทำการแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษา หรือตนมีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

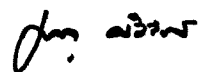
ข้อ ๑๒ บุคลากรพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

ข้อ ๑๓ บุคลากรต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๑๔ บุคลากรพึงมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ ในการทำงานให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล และต้องฝึกฝนตนเองให้แตกฉานและแม่นยำชำนาญ

ข้อ ๑๕ บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

ข้อ ๑๖ บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๗ บุคลากรประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๘ บุคลากรพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดและคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๙ ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการ และเหตุผลที่ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๒๐ บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ ไมตรีเอื้ออาทรและมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๒๑ บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือ กลุ่มงานของตน และส่วนรวมทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๒๒ บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๒๓ บุคลากรต้องละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน และต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น โดยมิชอบ หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้างวาน หรือใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ เพื่อนำไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่ง หรือการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น หรือในการอื่นใด

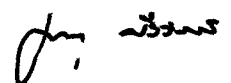
ข้อ ๒๔ บุคลากรพึงเคารพเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ยกย่อง ให้เกียรติในศักดิ์ศรีของเพื่อนร่วมงาน

การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักศึกษา หรือประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนักศึกษา และผู้รับบริการ

ข้อ ๒๕ บุคลากรพึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม และใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่าย ในการสื่อความหมายต่อนักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ

ข้อ ๒๖ บุคลากรต้องไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา หรือผู้รับบริการเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

ข้อ ๒๗ บุคลากรต้องไม่สอนหรืออบรมนักศึกษา ผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าย่ำ ผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๒๘ บุคลากรต้องไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษา หรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

ข้อ ๒๙ บุคลากรต้องไม่ล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่ คู่สมรสของตน

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อประชาชน และสังคม

ข้อ ๓๐ บุคลากรพึงให้บริการต่อนักศึกษา ประชาชน ผู้รับบริการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความ เป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือ บุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆต่อไป

ข้อ ๓๑ บุคลากรพึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๓๒ บุคลากรพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชน จะให้กันโดยเสน่หาจากผู้รับบริการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น

หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป

ข้อ ๓๓ บุคลากรต้องวางตัวเป็นกลางทางการเมือง บุคลากรต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับ การดำเนินการใดๆ อันมีลักษณะเป็นการทุจริต โดยการซื้อสิทธิ์หรือขายเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งอื่นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งไม่ให้การส่งเสริม สนับสนุน หรือชักจูงให้ผู้อื่นกระทำการ ในลักษณะเดียวกัน

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณของผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๓๔ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ส่วนที่ ๔ ส่วนที่ ๕ แล้ว ผู้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติตน ดังนี้

๓๔.๑ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค

๓๔.๒ ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

๓๔.๓ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ ผลกระทบที่มีต่อ บุคลากรมหาวิทยาลัย รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

จก อภิบาล

จรรยาบรรณของคณาจารย์

ข้อ ๓๕ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ส่วนที่ ๔ ส่วนที่ ๕ แล้ว คณาจารย์พึงปฏิบัติตน ดังนี้

๓๕.๑ คณาจารย์พึงปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไปทั้งด้านส่วนตัวและเรื่องการทำงาน

๓๕.๒ คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม และประเทศชาติในทางสร้างสรรค์

๓๕.๓ คณาจารย์พึงอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรม ที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์ อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

๓๕.๔ คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตา ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน โดยเสมอภาคและเป็นธรรม

๓๕.๕ คณาจารย์พึงปฏิบัติงาน โดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำโดยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด

๓๕.๖ คณาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างต่อเนื่อง

๓๕.๗ คณาจารย์พึงเป็นนักวิจัย ที่มีจรรยาบรรณนักวิจัย ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

๓๕.๘ คณาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

๓๕.๙ คณาจารย์พึงปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร

หมวดที่ ๓

องค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลจรรยาบรรณบุคลากร ที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดี เป็นคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล และดำเนินการทางจรรยาบรรณตามที่กำหนด โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๓๖.๑ กำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากร

๓๖.๒ พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณที่มีการร้องเรียนโดยตรงจากผู้กล่าวหา หรือจากหน่วยงาน โดยอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวแทนได้

๓๖.๓ จัดทำระบบการส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

๓๖.๔ จัดทำระบบการประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในด้านความสำเร็จ และมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

๓๖.๕ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๓๗ ในการดำเนินการทางจรรยาบรรณ อาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชา ขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน

ทั้งนี้ การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๘ หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

หมวดที่ ๔

บทลงโทษ

ข้อ ๓๙ ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณนี้ ให้ใช้บังคับกับบุคลากรโดยเคร่งครัด หากบุคลากรคนใดกระทำความผิดจรรยาบรรณ หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดจรรยาบรรณ และให้ลงโทษตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๔๐ ให้ถือว่าการกระทำความผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้ เป็นการทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

๔๐.๑ การแอบอ้างหรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง

๔๐.๒ การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาที่ไม่ใช่คู่สมรสของตนเอง

๔๐.๓ การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

๔๐.๔ การเปิดเผยความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

๔๐.๕ การสอน อบรม หรือมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางฝ่าฝืน หรือผิดกฎหมายต่อนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนและสังคมอย่างร้ายแรง

๔๐.๖ การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๔๑ การกระทำความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ถ้าไม่เป็นการผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

๔๑.๑ ตักเตือน หรือ

๔๑.๒ สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

๔๑.๓ ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

John Adams

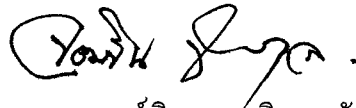
หมวด ๕

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๔๓ การกระทำผิดจรรยาบรรณ ในข้อ ๘ ข้อ ๑๓ ข้อ ๒๔ วรรคแรก และข้อ ๓๒ ให้ถือว่าเป็นการทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และการกระทำผิดจรรยาบรรณในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ วรรคสอง ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ วรรคสอง ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ให้ถือว่าเป็นการทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์พิเศษจอมจิน จันทรสกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

